

N:o 20.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Maj 1876, kl. 6 e. m.

*Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 12,
angående ändring i Kongl. Maj:ts nådiga Byggnadsstadga
för rikets städer.*

Uti en inom Andra Kammaran af Herr *Torpadie* väckt motion har föreslagits, att Riksdagen, med anledning af »det missnöje och de bekymmer den af Kongl. Maj:t utfärdade Byggnadsstadga för rikets städer framkallat, då den tillämpas på redan befintliga förhållanden» — skulle i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om det tillägg i nämnde stadga, att det skulle tillätas Byggnadsnämnd, att i vissa fall medgifva undantag från densamma, och har Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskott föreslagit och Andra Kammaran för sin del beslutat en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t om sådan ändring i Byggnadsstadgan af den 8 Maj 1874, »att Byggnadsnämnd må inrymmas rättighet att meddela undantag ej mindre från de i stadgans 32 § gifna bestämmelser om boningsrums höjd, än äfven från föreskrifterna i 34 §».

Dessa §§ innehålla:

§ 32.

I boningsrum, som hädanefter inrättas, skall golfvet läggas minst en fot högre än angränsande jordyta.

Boningsrums höjd får ej göras mindre än nio fot från golf till tak. I byggnadsordningarne må dock kunna tillätas, att gifva boningsrum, som inrättas å vind, en höjd af allenast åtta fot; och

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 14 Häft.

§ 34.

Byggnad af sten eller dermed jemförligt brandfritt ämne må uppföras invid gränsen till grannes tomt. Annan byggnad må icke, äfven om sådant eljest skulle vara tillåtet, uppföras närmare grannes tomt än femton fot, med mindre den förses med brandmur eller annat tillfredsställande skyddsmedel mot eldfara, som i Byggnadsordningen bestämmes. I Byggnadsordningen må, för den händelse att, på grannens tomt, hus ej möter på mindre afstånd än femton fot, medgifvas anstånd med brandmurs uppförande till dess grannen mot bygger, med vilkor, att grund lägges till brandmuren och ruin för dess uppförande lemnas.

Utskottet har af motionen funnit, att, orsakerna till det anförda missnöjet med ifrågavarande stadga skulle bland annat vara, att den tilltagande bostadsbristen helt naturligt framkallat ett begär att till bostäder inreda så många lägenheter som möjligt, men att sådant ofta hindrats genom stadgans föreskrifter om boningsrummens höjd och så vidare.

Då emellertid den nu gällande Byggnadsstadgan för rikets städer, hvarom Rikets Ständer i underdånighet anhållit, innan den af Kongl. Maj:t i nåder gillades, såväl blifvit pröfvad af en komité, som tillstyrkt af Öfverindentsemetet, Öfverståthållaremetet, samtliga Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, Magistraterna i städerna och Styrelsen för Städernas Allmänna Brandstodsbolag, måste så mycket större tvekan uppstå, att föreslå någon ändring i densamma, som, ett medgifvande i den syftning motionären föreslagit, skulle, efter Utskottets åsigt, till väsentlig del rubba de principer hvarpå denna stadga är grundad i hvad den afser att efter hand åstadkomma »*prydighet*», »*renlighet*» och »*luftveärling*»; och då *eldfaran* derjemte otvifvelaktigt skulle komma att betydligt ökas genom inredning af gamla tätt ihopbyggda trähus till bostadslägenheter, får Utskottet tillstyrka

att Första Kammaren icke må instämma i Andra Kammarens beslut.

Stockholm den 9 Maj 1876.

På Utskottets vägnar:

O. E. L. DAHM.

Reservation:

af Herr O. E. L. Dahm.
